57e jaar. — Nr 105. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 3 September 1910.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement :

Driemaal per week, 6 fr. per jaar.
Tweemaal » 5 »
Eenmaal » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en anders artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD

TONGEREN, DEN 3 SEPTEMBER 1910

Hoe verliest en wint men vrienden ?

In deze weinige woorden ligt zooveel beteekenis dat men met het behandelen der stof tot beantwoorden dezer gewichtige vraag, een gansch boekdeel, ja meerdere folianten vullen kan.

Men weze dus wat toegevend en inschikkelijk voor ons, wanneer wij het durven beproeven, ook in deze korte verhandeling eenig antwoord op deze vraag te geven, om ons eenvoudig gedacht er over uit te drukken.

Hoe verliest men vrienden ?

Zie dat is zeer gemakkelijk en elkeen heeft reeds meer dan eens de gelegenheid daartoe verworven. Men hoeft maar « weinig van geven » te zijn, niet gauw gereed om den geldbeugel open te zetten, ten einde uwen vriend er te laten in putten, om hem spoedig te verliezen. Niet geven, niet onthalen op feestjes en drinkgelagen, niet mild zijn met geschenken, zijn zoovele middeltjes om uwe vrienden van u rap afvallig te maken. Van zoodra gij geene diensten meer kunt bewijzen ; zoo gauw gij uit de hoogte van den voorspoed tot in den put van den nood zijt nedergedaald, zijn uwe vrienden — meest allen toch — als in den ondoordringbaarsten nevel verdwenen. Men kan bij u geen voordeel meer doen ; men kan ten uwent niet meer lekker smullen ; gij kunt in 't drankhuis niet meer voor allen het gelag betalen ; gij hebt geen gezag meer en kunt geene bescherming meer verleenen ; uwe voorspraak is nul en van geener waarde geworden ; in een woord, gij zijt niet meer uit te baten ; welnu, gij geraakt zoo rap al uwe vrienden kwijt als de boom zijne bladeren in de gure Novembermaand.

Dat is eenvoudige waarheid. Iedereen heeft dit reeds ondervonden.

Er zijn echter nog andere oorzaken, welke bij den mensch de zoo heilzame en zielskoesterende vriendschap dooden en hem onredelijk jegens zijnen evennaaste doen handelen.

Wanneer men iemand is, bij wien de lust naar werk de neiging evenaart om vooruit te komen en een weinig hooger te stijgen op de ladder van het gemeenschappelijk leven ; wanneer men liever arbeidt en nuttige zaken zoekt te volvoeren, terwijl anderen hun vermaak — soms in dartele genoegens — zoeken, wordt dit door de vrienden met een wantrouwig oog aanzien en door hun hart, waar afgunst haren zetel zette, met wrevel en misnoegdheid waargenomen. Men moet niet misdoen om de vrienden diep te kwetsen ; alleenlijk behoeft men maar te pogen wat vooruit te komen en zijnen weg door de wereld te maken, om den kring van vrienden die men telde, zeer snel te doen verminderen. Heeft men daarbij eene inborst die de onafhankelijkheid verkiest en niet geschikt is om ons het kruipen, vleien en streelen te doen beminnen, dan verwijderen zij zich nog meerdere vrienden van ons en blikken als met misprijzen uit de verte naar al uwe verrichtingen, hoe prijsbaar zij mogen wezen.

Men mag dan al zeer blij zijn als het daar bij blijft en die vrienden geene vijanden worden, die ons voortaan enkel zullen zoeken te benadeeligen of ten minste wat onaangenaamheden te berokkenen.

En nogtans hoe zoet en opbeurend steunend is de genegenheid niet die een ware vriend ons toedraagt ! Hoe troostend komt zijne deelneming niet midden ons verdriet ! Het goed woord van een oprechten vriend is de beste aanmoediging in den harden kamp van het leven. Op zijne schouders als geleund, kunnen wij soms moeilijke stappen wagen ; gewichtige pogingen aanwenden. Door den rechtzinnigen vriend geschraagd, kunnen wij veel wat goed is ondernemen en tot een gelukkig einde brengen.

Waarom is de ware vriendschap toch zoo zeldzaam geworden ?

En hier herhalen wij het tweede deel onzer vraag :

Hoe wint men vrienden ?

Door onze loffelijke handelwijze en de manier waarop wij hunne genegenheid weten af te dwingen.

Inderdaad, wanneer wij de genegenheid, op achting gesteund, van onze medemenschen willen verwerven, moeten wij er naar handelen.

Wij moeten eerst en vooral streng zijn voor ons zelven en dan toegevend voor anderen. Wij behooren ons af te vragen, — en nauwgezet naar het antwoord te luisteren welk ons geweten geeft — of wij wel onze doenwijze schikken derwijze schikken derwijze dat men ons beminnen kunne, en of wij zelven genoegzaam liefde bieden.

Daarom zullen wij ons wachten van lichtzinnig spreken, vermetel oordeelen en onvoorzichtig beschuldigen. Onze evenmenschen mogen wij niet nutteloos en zonder recht beknibbelen, laken, hekelen en wel ware 't best dat wij hem nooit bespotten en belachelijk maakten.

Deftig moet onze doenwijze blijven en eerlijk rechtzinnig hoeft onze omgang te wezen met eenieder, die het verdienen kan. Wij zullen ons wel wachten door verwaandheid of hoogmoed de lieden die ons kennen van ons te verwijderen ; de vrienden, die onze genegenheid zouden verdienen, te doen wijken en ons verlaten. Wezen wij liever goed en toegevend, zonder nogtans bereid te zijn, ons door den eersten den besten te laten foppen, schaden of misdoen.

Wij mogen geen haat dragen en moeten geerne bereid zijn hand over hert te leggen en met iedereen overeenkomen. Heeft men ons al eens miskend ; werden wij wel soms verongelijkt ; waren wij ook al menigmaal het voorwerp van spot en scherts ; wij moeten leeren vergeten. Edoch, enkel tot een zeker punt ! Tot daar, waar het eenvoudig besef onzer waardigheid als mensch, die zich jegens die vrienden niets heeft te verwijten, als eenen scheidspaal heeft gesteld, welken wij niet mogen overschrijden, zonder zelven te kort te komen aan den eerbied welken wij aan de verhevene vriendschap verschuldigd zijn en aan diwie rechtschapen en trouwhertig dezelve weet te beoefenen.

Wij moeten door alle middelen beproeven ons zooveel mogelijk ware en rechtzinnige vrienden te maken, die ons in het leven kunnen steunen en sterken. Wij moeten goed op ons eigen zelven letten en onze kwade neigingen zorgvuldig bestrijden ; wij moeten toegevend zijn voor onzen evenmensch en wel indachtig wezen dat hij niet volmaakt is, zonder dat wij daarom voor wie het ook weze behooren te kruipen en smeekend zijne goedheid af te bedelen.

Kortom, door onze loffelijke handelwijze, door ons kiesch maar manmoedig gedrag, zullen wij vrienden winnen, want al wie het hert op de rechte plaats draagt, zal ons achting moeten schenken, als wij jegens hem weldoen.

En daarop staat ware genegenheid gebouwd ! HENDRIK DE ZEINE.

ALLERLEI NIEUWS

MONTENEGRO KONINKRIJK. — De Skoepsjtina heeft met algemeene stemmen de verheffing van het vorstendom Montenegro tot koninkrijk goedgekeurd. De vorst heeft den titel van Nicolaas I, koning van Montenegro aangenomen. De vreemde mogendheden worden door een nota der regeering ingelicht.

De czaar benoemde koning Nicolaas tot veldmaarschalk van het Russische leger, den erfprins Danilo tot Russisch generaal-majoor en prins Mirko tot overste.

— INLIJVING VAN COREA. — De inlijving van Corea is afgekondigd. De nieuwe kolonie zal She-Sing heeten.

De tekst van het inlijvingstractaat van Corea is te Washington bekend gemaakt, samen met de verklaring der Japansche *regeering, betrekkelijk de douanen in* Corea, die een tijdperk van tien jaar vaststelt voor de voortzetting van het huidige tarief. Mesampho is vervangen door Slumijn als vrijhaven.

Het tractaat, den 20 augusti geteekend, is van kracht geworden den 29. Artikel 1 verklaart dat de keizer van Corea volledig en voor goed afstand doet ten voordeele van den keizer van Japan, van al zijne soevereiniteitsrechten op heel Corea. De andere artikels bevestigen wat men reeds wist over de behandeling der Coreanen en der vreemdelingen.

— DE HERVORMINGEN IN CHINA. — De Chineesche regeering zou aan lord Kitchener, gewezen opperbevelhebber der Engelsche troepen in Indië, gevraagd hebben naar Peking te komen, om aan de herinrichting van het Chineesche leger te arbeiden.

— DE PIJPENROOKERSWEDSTRIJD. — De maatschappij der « Vlaamsche Pijpenrookers van Brussel » heeft een grooten internationalen wedstrijd van pijpenrookers ingericht ; deze eindigde zondag. Er waren 355 mededingers uit Brussel en provincie. Elke rooker ontving 3 grammen tabak, evenals eene pijp, halve lengte, die hij mocht stoppen zooals hij wilde. Wie het langst kon rooken, zonder de pijp te laten uitgaan, werd overwinnaar uitgeroepen. Een Antwerpenaar, de heer J. Hendrickx, werd kampioen uitgeroepen. Hij rookte 1 uur 56 min. 45 sec.

— DE CHOLERA. — Men meldt uit Verviers dat sedert Dinsdag een strenge gezondheidsdienst ingericht is in al de statiën der Duitsche grens. Geneesheeren onderzoeken de reizigers, komend van Duitschland en afstappend, hetzij te Verviers, Welkenraedt, Dolhain of Bleyberg. Zij die drager zijn van Russische of Italiaansche koepons, worden bijzonder nauwkeurig nagezien.

— DE BITTERPEEN DER « TRAPPISTEN » Vincart en Zoon, maken zulke goede koffie dat de fijne kenners er geen andere willen.

— ROOSEVELT EN DE ROOD-HUIDEN. — Kolonel Roosevelt, welke zijne kiesomreis voortzet, werd zaterdag door de Indianen-Sioux en de Cowboys te Cheyenne (Wyoming) president-kandidaat uitgeroepen voor de kiezingen van 1912.

De heer Roosevelt werd door het graaf-Nassau aangeduid, als kandidaat voor de presidentkiezingen te New-York.

Verlichting op den buiten
door het **Auto-Gas,** bestek en proeven kosteloos — 35, Gaucheret-straat, Brussel.

— Een officier van Gascogne vroeg aan het ministerie van oorlog zijne jaarwedde, voorwendende dat hij in gevaar was van ellende te vergaan. De minister, bemerkende dat zijn gelaat de kenteekenen van frischheid en schitterende gezondheid droeg, zeide hem, dat zijne wangen zijne woorden logenstraften. « Laat u niet bedriegen, monseigneur, antwoordde de officier ; dit gelaat is het mijne niet ; ik ben het verschuldigd aan mijne waardin die mij sedert lang borg geeft. » Dit slimme antwoord bekwam hem op het oogenblik een aanzienlijk verschot.

— Een aanzienlijk man ontmoette langs een openbaren weg een jongeling die met beide handen een kalf vasthield dat hij voortleidde. Hij was zoo bezorgd voor het dier, dat hij geen acht nam op dien heer en hem liet voorbijgaan zonder hem te groeten. « Hoezoo, lomperd, zeide hem de heer, durft gij mij bezien zonder uwe muts af te nemen ! — Helaas ! monseigneur, antwoordde de jonge boer, ik zou ze van harte afnemen, indien uwe hoogheid van zijn paard wilde stappen, om intusschentijd mijn *kalf* vast te houden. »

— GEDACHTEN EN WENKEN. —

Hij klaagt : « De wereld is zoo slecht ! »
Maar, onder ons gezegd,
Hij brengt er niets toe bij
Opdat de wereld beter zij.

Zijn eerste werk, als hij ontwaakt,
Is zien hoe Politiek het maakt ;
Hoe Vrouw en kind'ren 't maken,
Dat schijnt hem niet te raken.

Hij die weet wat hij wil
En slechts wil wat hij kan,
Is misschien wel geen held,
Maar voorzeker een — man.

In 't eten matigheid,
Rust en blijgeestigheid
Zijn drij gewenschte zaken
Die een lang leven maken.

De gelegenheid maakt den dief.
Handelt gij pek
Gij krijgt een vlek.
Het vuur bij vlas
Brandt wonder ras.
De mug die rond de kaarse zweeft
't Is wonder zoo die lange leeft.
Wie kan 't voegen naar elks genoegen ;
Wilt gij leven in genoegen,
Gij moet u naar Gods wil voegen.
Ik en zag mijn levensdagen,
Niemand alle man behagen.
Meer zijn er doodgedronken,
Dan in de zee verzonken.

— o — VRAAGT de vieux-système van 't merk « 't Wit Stoopke. » Eischt dit merk en de naam Jacques Neefs op het etiket en opgepast voor het bedrog.

— o — **Financiënblad,** 19, Kruidtuinlaan, Brussel, verschijnt elken Zaterdag in 20 bladzijden, groot formaat, KOST SLECHTS **Fr. 2,50** PER JAAR, geeft omstandige studiën over waarden aan 't orde van den dag, over economische gebeurtenissen, de ontleeding en beoordeeling van Bilans, een beursoverzicht en de officieele koerslijst van Brussel en Antwerpen, kostelooze financieele inlichtingen en raadgevingen. *Op aanvraag wordt het « Financiënblad » gedurende eene maand kosteloos toegezonden.*

De groene meststoffen.

De oogst der granen nog niet gedaan zijnde, moet de landbouwer reeds denken wat hij daaraan zal doen opvolgen. Het zal een graangewas voor den Herfst zijn of voor den Lente. In beide gevallen moet er tusschen den tijd van den oogst van het graangewas die men in Juli-Augustus doet en 't inzaaien der volgende plant, in October of in April, eene nogal groote tijdruimte zijn gedurende dewelke de grond niets zal dragen en gansch onwerkzaam zal zijn. Nu, men weet het, dat gedurende de maanden Juli, Augustus en September de warmt-graad nog al verheven is, dat de chimische verschijnsels van salpeterwording die in den grond het maximum der werkzaamheid is. Het bestaande en het gevormde salpeter ten nadeele der organieke stikstofhoudende bestanddeelen, hoopen zich in den grond op. Ongelukkig worden deze zoo kostbare zouten door groot gemak ontbonden en wanneer een tijd van overvloedige regens opkomt, zijn zij blootgesteld in den ondergrond meegesleept te worden buiten het bereik der wortels. Om dit nadeel af te weeren moet men door de aarde eenen wasdom doen dragen, die de sodanitraat vervolgens dat zij zich vormt opneemt. En daarom maakt men *eenen bedekten oogst*, gelijk wij het in een vorig artikel zegden of aan eene voederplant die men in den grond steekt als groen meststof.

Om tot bemesting der wintergranen te dienen kan men de spurrie, de raap, de witte mostaard en om in den lente in te dompelen, zal men de winterwik en de harige wik, de winterveldboon, de roode klaver, het winterraapje en de rogge, planten.

De klavers gezaaid gedurende den lente op eene graanplant, kunnen hetzelfde jaar reeds gras leveren of den volgenden Lente ingedolven worden. Indien het mogelijk is, is het gebruik eener peulvruchtdragende aan te raden, want deze planten nemen de stikstof der lucht beter op en verrijken bijgevolg den grond met dit element.

Dadelijk na het opnemen der graanplant zal men eene oppervlakkige bebouwing doen die terzelfdertijd voor bebouwing en zaaiing dient, om het zaad te ontvangen. Het is ook het oogenblik, alvorens het omploegen, van eene potaschhoudende en eene fosfoorzuurhoudende meststof, die voor den voornaamsten oogst moet dienen. Het potasch en het phosphoorzuur zeer tegengehouden door de opnemingskracht van den grond, behoeft er geene vrees voor verlies van meesleeping en zij zullen den tijd hebben van zich goed te verspreiden. Het potasch zal opgelegd worden onder vorm van kainiet die aan eenen beterkoopen prijs de eenheid geeft, opgelegd met eene dosis van 6 à 800 k. per hectaar en het phosphoorzuur komt onder vorm van 5 à 600 k. superphosphaat. Om eenen grooten groei te verzekeren en om 't meeste organieke bestanddeelen om te ploegen, legt men gewoonlijk eene dosis van 75 à 100 k. per hectaar op. Al deze meststoffen zullen door de ingelaschte plant en wijl deze ondergeploegd is, zullen al de elementen die zij zal opgenomen hebben, in den grond wederkeeren en zullen gemakkelijk te verbruiken zijn door de volgende plant.

Jean BLOUX,
Landbouw-Ingenieur.

— o — **La Nationale**, gevestigd te Parijs in 1830, behandelt alle combinaties Verzekeringen op het Leven en Lijfrenten.
Meer dan 613 millioen reserve.
Voorname agent : H. JACQUEMINOT, Rue des Eburons 34, Luik.

— o — Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thiriart-Andrien,** 66, Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.
Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestellingen worden geleverd in drooge en tijds cigaren. — Telefoon 6195.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.
Horlogiën in allen aard, met grooten afslag.

— o — Doctor SOLE, 262, Rue Royale te Brussel. — Ziekten der vrouwen, breuken, gezwellen.
Raadplegingen : Dinsdag, Donderdag, Vrijdag, van 2 tot 3 ure.

— **Sanatorium van Mont-sur-Meuse (Lustin).** — Ziekten der borst. — Pensioen 10 tot 12 fr. — Ascenseur. Centrale verwarming. Electrische verlichting.

— **Doctor R. WAUCOMONT**
Assistent bij de Universiteit, 110, Rue Paradis, Luik [Guillemins]. — Telefoon 3555.
Ziekten der Huid en der Waterorganen.
Raadplegingen van 2 tot 3 1/2 ure.

— o — **Hoedenmagazijn Jean**, *50, Leopoldstraat, 50, Luik, nevens den Pont des Arches*, geeft voor **3,60** een vilten hoed, vorm bol, extra licht, schoon zwart gewaarborgd. Groote keus van klakken in allen aard.
Jean verkoopt de hoeden 't best koop van Luik.

— o — **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot de apotheek Gauthier, Mechelen.

X Stralen. Zenuwziekten. Gevolgen van ongevallen. Dr BIENFAIT, Boulevard d'Avroy, 62, Luik. — Van 8 tot 11 ure en van 2 tot 4. — Telefoon 1530.

— o — KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.
Marmers. Schilderijen.
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd).
Kleine meubels.
Paul Guastalla, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

Damen Dokteur !
Mme DAVIO-VERKOYEN,
Billy-straat, nr 9bis, Luik [Bonne femme].
Ontvangt van 2 tot 4 uren.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan **M. ESCOUFLAIRE**, apotheker te **Ath**, die u **GRATIS-FRANCO** een **PROEFDOOS** zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

FRITZ,
Oogkundigen.
Leopoldstraat, 9,
(1ste verdiep)
— LUIK —

Al degenen die hunne oogen willen behouden, die het gezicht zwak hebben, kunnen zich wenden tot het HUIS FRITZ, het belangrijkste huis van optiek van het land.
BRILLEN — 1 fr. 50 — NEUSNIJPSER.
4 huizen in België :
Charleroi — Bergen — Namen — Luik.

VERZEKERING
tegen
brand, hagelslag en ongevallen.
HOOFDAGENT :
J. DEWALLEF WIJNGAARDSTRAAT Nr 4, TONGEREN. —

— o — De echte liefhebbers van goede wijnen wenden zich tot het huis **Ch. Vandermeulen** 32, de Robianostraat, te Brussel.
Zie verder aankondigingen.

CHANTECLAIR
VIN de BORDEAUX CHAMPAGNISÉ MOUSSEUX
réunit les qualités toniques des grands Vins de Bordeaux et les propriétés digestives du Champagne. C'est le meilleur et le meilleur marché des Vins Mousseux. — **3, 4 et 5 francs**
la bouteille par caisse de 12 et 25 bout.
Agents demandés. Ecrire avec références : **Chanteclair,**
249, Rue du Progrès, BRUXELLES

Paardenmarkt te Tongeren, Donderdag 31 September.

DE

Bedrogen Erfgenaam

(16e VERVOLG).

Hoofd-inspecteur Figgis, aan wien M. Faynton zijne meededeeling deed, was een stugge, logge, slaperige man, die allerminst den indruk maakte van in de wieg gelegd te zijn om raadselen op te lossen en geheimen te ontsluieren. Hij scheen zelfs niet snug genoeg om een relaas behoorlijk te volgen, zoodat M. Faynton al het gezegde nog eens herhalen moest, voor de policieman het eindelijk in den vorm van korte nauwteekening op papier had. Na dezen inspannenden arbeid bleef de inspecteur nog een poosje heel diepzinnig op het geschrevene staren, en vroeg toen aan M. Faynton of hij bijgeval er nog iets aan toe te voegen had.

— Ik geloof dat dit alles is, antwoordde de notaris. Maar ... wacht ! M. Mills gaf mij te verstaan dat hij misschien te Falmer uit den trein zou stappen en te voet over het duin verder naar Brighton wandelen. Nu hadden wij echter Donderdag avond dat vreeselijk onweder. Dus acht ik het zeer onwaarschijnlijk dat hij den trein zou verlaten hebben.

Hoofd-inspecteur Figgis scheen zijn best te doen om zijn geheugen in beweging te zetten.

— Was er Donderdag avond een onweer vroeg hij.

— En geen kleintje ! Het was of de wereld verging !

— Dat is mij totaal ontschoten, verklaarde de handhaver der gerechtigheid.

Maar een weinig nadenken stelde hem in staat tot het opperen van eene vraag, die met het onderwerp in kwestie werkelijk eenig verband hield.

— Uw vennoot reisde dus over Lewes, en niet langs de directe lijn ?

— Vermoedelijk. Hij had een doorloopend biljet over Lewes, omdat hij daar voor zaken dikwijls wezen moest. Indien hij langs de directe lijn, dus over Hayward's Heath had willen reizen, zegde M. Faynton met eene duidelijkheid alsof hij iets aan het verstand zocht te brengen van een kind — dan zou hij te Falmer niet hebben kunnen uitstappen.

M. Figgis moest met zijn gansche verstand hierover nadenken, hetgeen hij deed met een open mond.

— Ja ja, bromde hij eindelijk. Aangezien de directe lijn niet over Falmer loopt ... ja ja !

M. Faynton nam een stuk papier en teekende ter verduidelijking eene ruwe schets van de spoorwegverbinding tusschen Brighton en Londen.

— En zijn doorloopende biljet ging over Lewes, verklaarde hij.

Hoofd-inspecteur Figgis scheen dit na eene wijle te snappen. Toen zuchtte hij zwaar, als vermoeid door de zoo groote geestelijke inspanning, en sprong eensklaps over op iets anders.

— Naar ik uit mijne aanteekeningen zie, zegde hij, heeft M. Morris Ashton bestadigd dat de vermiste persoon in den namiddag van Donderdag zijne Londensche woning heeft verlaten.

— Ja. M. Ashton is een cliënt van ons en wenschte mijn vennoot over zaken te spreken. Toen M. Mills Donderdagavond niet teruggekomen was, begaf M. Ashton zich den volgenden dag zelf naar Londen om hem daar op te zoeken, aangezien wij beiden veronderstelden dat hij daar moest opgehouden zijn.

M. Figgis keek nog eens heel geleerd op zijne aanteekeningen, verbeterde hier en daar een minder duidelijk geschreven woord, en zegde toen :

— Er zal een onderzoek worden ingesteld, mijnheer.

M. Faynton keerde onmiddellijk terug naar zijn kantoor, en een paar uren lang wijdde hij zich vlijtig aan de loopende bezigheden. De Zaterdag was een halve vacantiedag, en natuurlijk wenschte M. Faynton zooveel mogelijk schoon schip te maken van alles, wat hem het aangename gevoel van den naderen rustdag, den Sabatdag, zou hebben kunnen verstoren.

Want op het « zes dagen zult gij werken en den zevenden dag zult gij als rustdag heiligen » legde hij bijzondere waarde. Deze ontmoeting met den vertegenwoordiger der justitie had mede hem een steen van het hart doen vallen. Nu immers hij had de zaak in officieele handen gegeven, hij had al het mogelijke gedaan om de afwezigheid van zijnen vennoot op te helderen, en... ingeval....

Maar hier riep hij aan zijne gedachten een halt ! toe. Immers, niets zou op het oogenblik nog voorbariger moeten heeten, dan de mogelijkheid te onderstellen dat hier eene misdaad zou zijn begaan !

VIII.

M. Faynton was volstrekt geen ijdel mensch, en allerminst lag het in zijne gewoonte, zijn gedrag in een gunstig daglicht te stellen tegenover dat van anderen onder soortgelijke omstandigheden. Maar toch kon hij nu niet anders, dan zichzelven wat men noemt « een pluipje geven ». Immers had Mills hem Dinsdagavond niet bedreigd, niet getracht hem geld af te persen ? Ieder ander in zijne plaats zou na zoo'n scène wel den kerel naar de maan gewenscht hebben, zich verheugd hebben, goed en wel van hem verlost te zijn. Maar M. Faynton niet alzoo. Hij was niet wraakzuchtig, hij droeg den man geen wrok daarvoor toe. Integendeel hij voelde zich over de langdurige afwezigheid van zijnen vennoot wezenlijk bezorgd, en daarom had hij nu ook de hulp van de policie ingeroepen, als zijnde deze de nationale bewaakster der persoonlijke veiligheid.

Hij verliet het kantoor omstreeks half een en begaf zich nu, ter voorbereiding van het kleine feestmaal dezen avond — waartoe ook miss Templeton hare beleefde toezegging had getelegrafeerd — naar verschillende winkels, om voor zijne tafel eenig dessert te bestellen. Daartoe was hij in zijne celibatairen staat, wel genoodzaakt.

Het vervaardigen van een ijspodding, bij voorbeeld, kon hij onmogelijk aan zijne brave kookster opdragen ; en een paar schoteltjes pralinen en andere zoetigheden mochten, waar dames meetafelden, toch ook niet ontbreken. Dan de bloemen ! Men denke zich eene tafel zonder bloemen ! — En aangezien die donderbui van laatst in zijn eigen tuin alles had geknakt en verwoest, zoo moest wel de bloemist zijne hulp verleenen.

Hij kwam echter op het gewone uur voor het tweede ontbijt thuis en vond op de tafel een telegram dat hem eene kolossale rijzing melde van Boston Koper. De aandeeltjes waren sedert gisteren volle vijf percent in de hoogte gegaan !

M. Faynton behoefde geen becijferingen te maken. Hij wist uit zijn hoofd, zoo zeker als tweemaal twee vier is, dat deze rijzing — mits hij terstond verkoopen kon — de totale dekking beteekende van al de vroegere geleden verliezen. Bij deze levendige markbewegingen zou — hoewel het Zaterdag was — de verkoop nog zeer goed in den loop van den namiddag kunnen plaats hebben — en dan zou M. Faynton ineens ontheven zijn van dien vreeselijken molensteen, die hem sinds jaren om den nek gehangen had.

Geen oogenblik dus verloren gegaan ! Onmiddellijk de telefoon naar Londen aan het werk gezet — zijne orders tot verkoop gegeven — tien minuten gewacht op een bevredigend antwoord, en — klaar ! — Kostelijke uitvinding toch ! — Ja ja, onze moderne beschaving had toch, bij vele schaduwzijden ook wel iets goeds.

Toen M. Faynton zich dien namiddag aan tafel zette, zou een vergenoegder man in heel Europa wel met een lantaarntje te zoeken zijn geweest. Wat een geluk toch ! — Morris Ashton, om te beginnen, kon nu worden afbetaald. Of, om een meer parlementaire omschrijving te bezigen : het fortuin, waarover notaris Faynton voor den bedoelden jongen man beheerder was, lag weder onverminderd en ongerept op zijn plaats, terwijl er voor M. Faynton zelf, als voor een braaf kind, nog een douceurtje van vijf- of zeshonderd pond overschoot, ter belooning voor zijne zoo uitstekende administratie !

Was dit niet aangenaam ? Was dit niet de kroon op het hoofd van goed beleid en ondernemingsgeest ? — M. Faynton voelde dat hij die kroon verdiende, dat hij met een gerust geweten dit douceurtje opstrijken mocht.

(Wordt voortgezet).